

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL

KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht d.d. 26 oktober jl. is de heer A. Auassar (hierna: 'beschuldigde') ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd tussen Sparta Rotterdam en Heracles Almelo d.d. 25 oktober jl. schuldig heeft gemaakt aan het trappen naar een tegenspeler.

De aanklager betaald voetbal (hierna: 'de Aanklager') heeft via Sparta Alkmaar aan beschuldigde een schikkingsvoorstel gedaan. Het schikkingsvoorstel hield in dat beschuldigde met ingang van 26 oktober jl. wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

Dit schikkingsvoorstel is door beschuldigde niet geaccepteerd. Vervolgens is de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal (hierna: 'de Tuchtcommissie') voorgelegd.

De Tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de Aanklager de zaak mondeling behandeld op donderdag 29 oktober jl. Zij heeft bij die gelegenheid beschuldigde gehoord, bijgestaan door de heer K. Valkenburg, hoofd Juridische Zaken bij Sparta Rotterdam.

Bij die mondelinge behandeling is ook kennisgenomen van de beelden van FOX Sports en de door Sparta Rotterdam ingebrachte beelden.

2. Vordering Aanklager

De Aanklager is van oordeel dat het ten laste gelegde bewezen dient te worden geacht.

De Aanklager geeft aan dat beschuldigde het schikkingsvoorstel heeft ontvangen, omdat hij zich schuldig heeft gemaakt aan een gewelddadige handeling ten opzichte van een tegenspeler, te weten het trappen naar een tegenspeler.

Gewelddadige handeling

Op grond van de Spelregels Veldvoetbal 2020/2021', Laws of the Game, hierna 'de Spelregels', maakt een speler zich schuldig aan een gewelddadige handeling als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd om de bal is, of ten opzichte van een medespeler, teamofficial, wedstrijdofficial, toeschouwer, of enig ander persoon, ongeacht het feit of er sprake is van contact. Met buitensporige inzet wordt bedoeld dat de speler de noodzakelijke inspanning ver overschrijdt en dat hij de veiligheid van de tegenstander in gevaar brengt.

Volgens de Aanklager staat niet ter discussie of beschuldigde een trappende beweging heeft gemaakt – nu beschuldigde dit zelf heeft erkend – maar is het de vraag hoe deze trappende beweging gekwalificeerd moet worden. Daarbij is van belang of de trappende beweging gekwalificeerd moet worden als een gewelddadige handeling en dus als een strafbare gedraging.

De Aanklager stelt op grond van het dossier dat een aantal verklaringen van belang zijn. Zo zijn de verklaringen van de scheidsrechter, de verklaring van de VAR en de AVAR relevant die in het kort aangeven dat sprake is geweest van een gewelddadige handeling en een ander beeld geven dan door beschuldigde is gegeven in zijn verweer. Daarnaast zitten in het dossier ook beelden die tot bewijsmiddel kunnen dienen.

Op basis van de beelden kan volgens de Aanklager gesteld worden dat beschuldigde deels op zijn tegenstander ligt en dat de tegenspeler een beweging met zijn been maakt. De Aanklager vindt het relevant om te benadrukken dat uit de beelden vervolgens blijkt dat beschuldigde geïrriteerd raakt en met zijn hand naar de nek dan wel het shirt van de tegenspeler grijpt. Vervolgens maakt beschuldigde naar het oordeel van de Aanklager een trappende beweging naar de tegenstander. Als die omstandigheden, zoals uit de beelden naar voren komt, in acht worden genomen, dan acht de Aanklager de beschrijving van de gebeurtenissen door beschuldigde niet aannemelijk. De weergaven van de beelden zoals deze door de Aanklager is uiteengezet, gesteund door de verklaringen in het dossier, acht de Aanklager meer aannemelijk.

De Aanklager is van mening dat, op basis van voornoemde bewijsmiddelen, sprake is geweest van een strafbare, gewelddadige handeling.

De Aanklager benadrukt dat met betrekking tot het ten laste gelede – in reglementaire zin – niet van belang is dat beschuldigde de tegenspeler niet heeft geraakt. Beschuldigde is immers ten laste gelegd dat hij ‘naar’ de tegenspeler heeft getrapt. Het enkele feit dat beschuldigde geweld heeft gebruikt, althans bewust een trappende beweging heeft gemaakt, is voldoende voor een bewezenverklaring.

De Aanklager stelt op grond van de stukken in het dossier, zoals de verklaring van de VAR en de – op zitting getoonde – beelden, dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het trappen naar een tegenspeler.

Strafmaat

De Aanklager heeft aangegeven dat hij van oordeel is dat dit soort gedragingen niet thuishoren op een voetbalveld. De Aanklager snapt goed dat spelers wedstrijden willen winnen en dat het voor kan komen dat spelers gefrustreerd en geïrriteerd kunnen raken. De Aanklager stelt echter wel dat er een grens is aan wat spelers mogen doen en, wat de Aanklager betreft, heeft beschuldigde deze grens overschreden. De Aanklager snapt dat beschuldigde heeft aangegeven dat de tegenspeler ook een gewelddadige handeling heeft gepleegd, maar volgens de Aanklager staat dit los van de verweten gedraging van beschuldigde welke op zijn eigen merites moet worden beoordeeld.

Zoals aangegeven, heeft de Aanklager in een eerder stadium een schikkingsvoorstel aangeboden waarbij in de regel een lagere straf dan op zitting wordt aangeboden. De Aanklager vindt op grond van de inhoud van deze zaak dat een verhoging van de eis in de rede ligt. De Aanklager verzoekt de Tuchtcommissie daarom beschuldigde een onvoorwaardelijke uitsluiting van drie wedstrijden op te leggen.

3. Verklaring van beschuldigde

Beschuldigde geeft aan het niet eens te zijn met hetgeen hem ten laste is gelegd door, zakelijk weergegeven, het navolgende aan te geven.

Namens beschuldigde wordt gesteld dat geen sprake is geweest van een gewelddadige handeling ten opzichte van een tegenspeler, te weten het trappen naar een tegenspeler. Beschuldigde stelt daarom dat de begane overtreding niet moet leiden tot een disciplinaire straf. Voorts is beschuldigde van

mening dat, als al sprake zou zijn van een gewelddadige handeling, de door de aanklager voorgestelde straf disproportioneel is en dient te worden gematigd.

Alvorens beschuldigde inhoudelijk ingaat op het feit dat volgens hem geen sprake is geweest van ernstig gemeen spel, heeft beschuldigde ter zitting de feitelijke omstandigheden geschetst. Volgens beschuldigde is dit van belang om beter te kunnen aantonen waarom hij het ten laste gelegde niet heeft begaan.

Door beschuldigde is aangegeven dat uit de toelichting van de technische staf van de KNVB in de wekelijkse rubriek bij FOX Sports over de VAR blijkt dat de scheidsrechter alleen de trappende beweging te zien heeft gekregen. Volgens beschuldigde heeft de VAR niet de totale situatie aan de scheidsrechter getoond. Betrokkene is daarom de mening toegedaan dat, ondanks het feit dat de trappende beweging van de tegenspeler is gemist, hierdoor wel en onjuiste weergave is ontstaan. Beschuldigde meent namelijk dat de scheidsrechter in eerste instantie zelf een beoordeling heeft kunnen maken van de gehele – volgens beschuldigde overzichtelijke – situatie. Volgens beschuldigde is essentieel de vraag of de scheidsrechter dezelfde beslissing had genomen als hij alle beelden te zien had gekregen.

Volgens beschuldigde geven de Spelregels aan dat sprake is van een gewelddadige handeling wanneer een speler zich schuldig maakt als hij buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in strijd is met de bal ongeacht er sprake is van contact. Op grond van de tenlastelegging moet ook sprake zijn van het trappen “naar” een tegenstander.

Beschuldigde heeft op zitting verklaard dat hij niet naar de tegenspeler trapte, maar langs hem heen om de tegenspeler duidelijk te maken dat tegenspeler niet naar hem moest trappen zoals hij dat volgens de beschuldigde vlak daarvoor had gedaan. Volgens beschuldigde heeft ook de tegenspeler na afloop, in het getoonde interview en in zijn schriftelijke verklaring, aangegeven dat hij nooit deze trappende beweging heeft gezien. Beschuldigde blijft van mening dat, als hij op zo’n korte afstand bewust een trappende beweging zou maken, deze dan ook raak zou moeten zijn of in ieder geval door de tegenstander zo zou moeten zijn ervaren. Beschuldigde stelt echter dat op de beelden – vanaf achter het doel – te zien is dat hij een beweging maakt met zijn rechtersvoet die zeker niet richting de tegenspeler gaat en daarom kan volgens beschuldigde geen sprake zijn van het trappen naar een tegenstander.

Beschuldigde wenst ten aanzien van de kwalificatie ‘een gewelddadige handeling’, ook het verschil tussen een overtreding met buitensporige inzet en een onbesuisde overtreding te benadrukken. Slechts als sprake is van een overtreding met buitensporige inzet is immers een rode kaart op zijn plaats. Als sprake is van een onbesuisde overtreding, is een gele kaart afdoende, aldus beschuldigde. Naar de mening van beschuldigde spelen factoren ‘kracht’ en ‘brutaliteit’ bij de beoordeling van een gewelddadige handeling een grote rol. Beschuldigde meent dat geen sprake kan zijn van kracht aangezien er geen enkel contactmoment heeft plaatsgevonden. Volgens beschuldigde is brutaliteit te betwisten nu de beweging van beschuldigde niet richting de tegenstander gaat, maar erlangs. Volgens beschuldigde dienen deze factoren meegenomen te worden in de beoordeling of er al dan niet een gewelddadige overtreding is gepleegd.

Beschuldigde refereert aan een richtlijn c.q. bijeenkomst die aan het begin van het huidige seizoen door de afdeling Scheidsrechterzaken van de KNVB is gegeven aan de scheidsrechters in het betaald voetbal. Volgens beschuldigde is uit deze bijeenkomst gebleken dat het zogenaamde ‘tikje’ van bijvoorbeeld oud-speler van Heracles Almelo, de heer M. Pieckenhagen, of van Feyenoord-speler, de heer N. Jørgensen, geen directe rode kaart meer kan opleveren. De kracht die hierin wordt gebruikt is volgens beschuldigde verwaarloosbaar en daarom moet dit worden bestraft met een gele kaart.

Volgens beschuldigde is in dit geval geen sprake van enig contact, laat staan van het gebruik van geweld.

Beschuldigde komt tot de conclusie dat de scheidsrechter in dit geval op grond van te weinig informatie een nieuw oordeel moest vellen en dat deze beperking van informatie een te grote rol heeft gespeeld. Daarnaast meent beschuldigde dat niet onomstreden vastgesteld kan worden dat de trap 'naar een tegenstander' is gegeven. Volgens beschuldigde is deze kwalificatie – en dus ook de tenlastelegging – essentieel en kan deze niet als zodanig worden bewezen.

Alles in ogenschouw nemend, is naar de stellige overtuiging van beschuldigde dat in dit geval geen sprake is van het plegen van een gewelddadige handeling, althans een poging hiertoe en verzoekt beschuldigde op basis van voorgaande om vrijspraak.

Mocht de Tuchtcommissie onverhoopt de mening zijn toegedaan dat wel sprake is van een gewelddadige handeling, meent beschuldigde dat binnen die categorie ook sprake is van gradaties. Volgens beschuldigde wordt de tegenstander niet geraakt en is er, zoals eerder aangegeven, geen sprake van kracht en brutaliteit richting de tegenstander. Beschuldigde is dan ook van mening dat, als de Tuchtcommissie meent dat sprake is van een gewelddadige handeling, op grond van alle hiervoor genoemde omstandigheden, een uitsluiting van drie wedstrijden waarvan één voorwaardelijk disproportioneel is en dus zou moeten worden gematigd.

4. Bewezenverklaring

De Tuchtcommissie acht het ten laste gelegde, dat beschuldigde zich schuldig heeft gemaakt aan het trappen naar een tegenspeler, niet bewezen.

De bewezenverklaring steunt op het navolgende:

- De schriftelijke verklaring van de scheidsrechter, de heer S. Gözübüyük d.d. 25 oktober jl., zakelijk weergegeven, luidende:
- *"(..) In de 51 min zie ik dat speler Adil Auassar een overtreding maakt op een speler van Heracles Almelo en fluit ik voor een vrije trap. Vervolgens zie ik Auassar en beweging met zijn been maken richting de speler van Heracles Almelo. Voor mij lek op dat moment geen actie met een gewelddadige handeling. De VAR vraag mij vervolgens om te wachten met hervatting en adviseert mij daarna om naar het scherm te komen (OFR) en de situatie terug te kijken. Bij het bestuderen van de beelden zie ik dat Auassar een trappende beweging maakt, maar niet raakt. Op basis van de beelden heb ik besloten om Auassar alsnog te bestraffen met een rode kaart".*
- Het verweer van beschuldigde op zitting.
- De op zitting vertoonde beelden;

5. Bespreking van het verweer en strafmaatmotivering

Zoals door de Aanklager gesteld, dient door de Tuchtcommissie te worden bepaald of er sprake is van een gewelddadige handeling, begaan door beschuldigde. De Tuchtcommissie dient daarom een oordeel te vormen over de vraag of de door beschuldigde begane overtreding als buitensporig inzet kan worden aangemerkt.

Op grond van de Spelregels is sprake van een gewelddadige handeling als een speler buitensporige inzet of geweld gebruikt, of probeert te gebruiken, ten opzichte van een tegenstander, zonder dat dit in

strijd om de bal is. Een speler die, niet in strijd om de bal, opzettelijk een tegenstander of enig ander persoon, op het hoofd of in het gezicht slaat met zijn hand of arm, maakt zich schuldig aan een gewelddadige handeling, tenzij de hoeveelheid kracht die wordt gebruikt verwaarloosbaar is.

Naar het oordeel van de Tuchtcommissie – in lijn met het door de Aanklager gestelde – staat vast dat beschuldigde een trappende beweging heeft gemaakt. De Tuchtcommissie dient te oordelen of de trappende beweging aangemerkt dient te worden als een gewelddadige handeling.

Op basis van de beelden en kijkend naar de gehele situatie, oordeelt de Tuchtcommissie dat beschuldigde, vanaf het moment dat hij merkt dat de tegenspeler een beweging richting hem maakt, agressief en geïrriteerd reageert. De beelden laten vervolgens zien dat beschuldigde de tegenspeler probeert vast te pakken, maar daarna ook – duidelijk geïrriteerd en op krachtige wijze – een trappende beweging maakt richting zijn tegenspeler. Het feit dat hij zijn tegenspeler niet raakt doet er niet aan af dat de beweging met dusdanig krachtig plaatsvindt dat deze kracht niet als verwaarloosbaar kan worden aangemerkt. Dat beschuldigde ter zitting heeft aangegeven dat hij daarmee een eerdere beweging van zijn tegenstander wilde imiteren, neemt volgens de Tuchtcommissie niet weg dat een dergelijk trappende beweging niet op het voetbalveld thuishoort.

Net als de Aanklager, heeft de Tuchtcommissie begrip voor het verweer van beschuldigde dat door de VAR ook de – door de tegenstander gemaakte – beweging aan de scheidsrechter had kunnen worden getoond. In dat geval had de scheidsrechter de aan beschuldigde verweten gedraging in een bredere context – en in onderlinge samenhang met de voorafgaande gedragingen – kunnen beoordelen. In het onderhavige geval leidt dit echter niet tot een ander oordeel, omdat de overtreding door beschuldigde niet door de voorafgaande gedraging van de tegenspeler wordt gerechtvaardigd. Ook als genoemde context wel in acht zou zijn genomen dan moet de verweten gedraging als een afzonderlijke overtreding, te weten een gewelddadige handeling, worden aangemerkt.

Strafmaat

Zoals aangegeven, is de Tuchtcommissie, net zoals de Aanklager, van oordeel dat de verweten gedraging niet thuishoort op de voetbalvelden. De Tuchtcommissie meent dat, gelet op genoemde feiten en omstandigheden, het schikkingsvoorstel een passende straf is. De op zitting geëiste verhoogde straf van de Aanklager wordt in dit geval dan ook niet gevolgd.

Dit betekent dat de Tuchtcommissie de navolgende straf zal opleggen.

6. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 4. is vermeld.

Het bewezenverklaarde is strafbaar en beschuldigde is terzake van evenvermelde overtreding strafbaar.

Beschuldigde wordt met ingang van 29 oktober jl. uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het 1e elftal van zijn club drie (3) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan één (1) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één (1) jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van Sparta Rotterdam.

Aldus beslist op 29 oktober 2020 door dhr. mr. J.H. van der Velden, voorzitter, dhr. mr. D.A. van Steenbeek en dhr. mr. M.I. van Dijk, bijgestaan door dhr. mr. M. Faouzi, secretaris.